

Stengnes 16/3 - 1921.

407

Till Grevinnan

Vilhelmina von Halloyl.

Det är en i Livets Skola,
hårdt pröfvad Kvinna, som
i sin Nöd skrifver detta,
ock jag tror, att det är Gud,
som har visat mig vägen,
sy just som jag bad honom
visa mig, vart jag skulle få
Hjälp, iktades mina Ögon
på Guds Tack i Tidningen,
ock jag läste om eders stora
Gåva till de fattiga, det var

som en Glädje genomlade
mig, ty Hoppet gav mig Nöd,
ock därför dette Brev, som
jag beder hennes Nåd tro,
ock förtä, att endast den
bitraste Nöd har förmått
mig, att skriva det.

Resatt i Stockholm, körte vi
för et 10 ball år sedan till
den s k Societeten, men genom
därige Affärer ock Konkors,
har det stadig gått tillbaks
vi har försökt os, på olika
Platsen i Landsorten, men
Olyckan har varit vor Fölgesvend,
kom så min Svåra Sjögdom,
ovan, som jag var, vid något
arbete, försökte jag genom

Lönnad hjälpa så gott jag
kunne, med den Tåföld, att
jag fick Blodprop i Benen,
och för ett år sedan blev mitt
ene Ben Amputerat, jag har
konstgjort Ben, men Läkt har
aldrig varit riktigt läkt, ty
Benet passer inte genom det
att det är så smullet jämt,
Goda Grevinnan, det är för
att få det reparerat hos Skille
i Stockholm, som jag beder
om Hjälpen, vi se aldeles utblott
kade, och Hjälpen i vilken form
som helst, skulle bringa mig
så stor Glädje, aldrig för
har jag bedt om Hjälpen,
men modtaget sådant

strax efter Konkursen i
Stockholm, då var det en
sådan stor Glädje när
hennes höghed Hertiginnan
av Westergötland skickade
sin Hordam med Penning-
hjälp till os, men att hvar
litet vi då visste, hur svårt
vi sedan skulle få det.

Gods Grewinnan intet i mitt
Liv har varit obredeligt, det
är endast olyckke och Sjundom
som är skull till mitt nu i
sorglige Liv, vill Grewinnan
hjälpa mig, mit Hopp står
till Oden, jag är så olycklig
så utan alla Tillgångar

Högaktningfullt

Fru J. Rasmüssien. Spengnes